

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2003

Nr 1380—1384

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1380	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av avtalet om genomförande av de bestämmelser i Förenta Nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd och om ikraftträdande av lagen om ikraftträdande av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen	4583
1381	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av lagen om ändring av lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik	4587
1382	Statsrådets förordning om grunderna för beviljande av statsunderstöd för anskaffning av terminalutrustning för myndighetsradionätet	4588
1383	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om smittsamma sjukdomar	4589
1384	Inrikesministeriets förordning om märkning av räddningsvägar	4596

Nr 1380

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av avtalet om genomförande av de bestämmelser i Förenta Nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd och om ikraftträdande av lagen om ikraftträdande av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Det i New York den 4 augusti 1995 ingångna avtalet om genomförande av de bestämmelser i Förenta Nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd, som riksdagen har godkänt den 24 april 2001 och som republikens president har ratificerat den 23 maj 2001 och i fråga om vilket ratifikationsinstrumentet har deponerats hos Förenta Nationernas generalsekrete-

rare den 19 december 2003, träder i kraft den 18 januari 2004 så som därom har överenskommit.

2 §

I samband med deponeringen av ratifikationsinstrumentet har Finland avgett följande förklaringar:

”Finland erinrar om att Finland såsom medlem i Europeiska gemenskapen har överlåtit behörighet till gemenskapen i vissa frågor som regleras av avtalet och som

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 81/2003)

specificeras i bilagan till ratifikationsinstrumentet.

Finland bekräftar härmed de förklaringar som Europeiska gemenskapen avger i samband med ratifikationen av avtalet.

Förklaring om Europeiska gemenskapens behörighet när det gäller frågor som styrs av avtalet om genomförande av de bestämmelser i Förenta Nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd (förklaring enligt artikel 47 i avtalet)

1. Enligt artikel 47.1 i avtalet om genomförande av de bestämmelser i Förenta Nationernas havsrättskonvention som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd skall, i de fall då en internationell organisation som avses i artikel 1 i bilaga IX i konventionen inte har behörighet i alla de frågor som styrs av detta avtal, bilaga IX till konventionen också tillämpas för en sådan internationell organisations deltagande i detta avtal (med undantag av artikel 2 första meningen och artikel 3.1).

2. Gemenskapens nuvarande medlemmar är Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

3. Avtalet om genomförande av de bestämmelser i Förenta Nationernas havsrättskonvention som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd skall, med hänsyn till den behörighet som har överförs till Europeiska gemenskapen, tillämpas på de territorier där fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen gäller och enligt de villkor som föreskrivs i fördraget, särskilt artikel 299 i detta.

4. Denna förklaring är inte tillämplig för de territorier i medlemsstaterna där fördraget inte gäller, och den påverkar inte berörda med-

lemsstaters handlingar eller ståndpunkter inom avtalets ram på dessa territoriers vägnar eller i deras intresse.

I. Områden avseende vilka gemenskapen har exklusiv behörighet

5. Gemenskapen poängterar att dess medlemsstater har överfört behörigheten till gemenskapen när det gäller bevarande och förvaltning av marina levande tillgångar. Följaktligen är det gemenskapens sak att på detta område anta lämpliga regler och förordningar (vilka medlemsstaterna skall genomföra) och att inom sin kompetens inleda yttre förbindelser med tredje stater eller behöriga organisationer.

Denna kompetens tillämpas med avseende på vatten under nationell jurisdiktion över fiske och på det fria havet.

6. Gemenskapen har den normerande behörighet som enligt internationell rätt tillåter ett fartygs flaggstat att fastställa åtgärder för bevarande och förvaltning av marina fisketillgångar som är tillämpliga på fartyg som för medlemsstatens flagg och att säkerställa att medlemsstaterna antar bestämmelser som möjliggör genomförandet av nämnda åtgärder.

7. Icke desto mindre faller åtgärder som tillämpas på befälhavaren och andra befäl på ett fiskefartyg, t.ex. avslag, återkallelse eller tillfälligt upphävande av bemyndiganden för sådan tjänst, inom medlemsstaternas kompetens i enlighet med deras nationella lagstiftning.

Åtgärder i samband med utövandet av flaggstatens jurisdiktion över sina fartyg på det fria havet, särskilt sådana bestämmelser som de som gäller när stater som inte är flaggstat tar eller lämnar över kontrollen över ett fiskefartyg samt internationellt samarbete när det gäller verkställighet och återställande av kontrollen över deras fartyg, ingår i medlemsstaternas kompetens i överensstämmelse med gemenskapsrätten.

II. Områden på vilka både gemenskapen och dess medlemsstater har behörighet

8. Gemenskapen delar behörighet med sina medlemsstater på följande områden som

regleras i detta avtal: utvecklingsstaternas behov, vetenskaplig forskning, hamnstaters åtgärder och åtgärder som vidtas gentemot icke-medlemmar i regionala fiskeorganisationer och icke-avtalslutande parter.

Följande bestämmelser i avtalet tillämpas både på gemenskapen och dess medlemsstater:

- Allmänna bestämmelser: (Artiklarna 1, 4 och 34—50).
- Tvistlösning: (Del VIII).

Tolkningsförklaringar

1. Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater anser att termerna "geografiska egenheter", "underregionens eller regionens särdrag", "socioekonomiska, geografiska och miljöfaktorer", "detta havs naturliga egenskaper" och varje liknande term som används med avseende på en geografisk region, inte påverkar staternas rättigheter och skyldigheter enligt internationell rätt.

2. Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater anser att bestämmelserna i detta avtal inte får tolkas så att de kommer i konflikt med principen om frihet på det fria havet, som har erkänts av internationell rätt.

3. Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater anser att termen "stater vars medborgare bedriver fiske i det fria havet" inte skall utgöra någon ny grund för jurisdiktion baserad på medborgarskapet för de personer som utövar fiske i det fria havet i stället för principen om flaggstatens jurisdiktion.

4. Avtalet tillerkänner inte någon stat rätten att upprätthålla eller tillämpa ensidiga åtgärder under den övergångsperiod som anges i artikel 21.3. Därefter, om inte något avtal har träffats, skall stater handla enbart i enlighet med artiklarna 21 och 22 i avtalet.

5. Angående tillämpningen av artikel 21 anser Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater att när en flaggstat förklarar att den avser att utöva sin myndighet, i enlighet med artikel 19, över ett fiskefartyg som för dess flagg, skall den inspekterande statens myndigheter inte utge sig för att ha något ytterligare bemyndigande enligt artikel 21 över ett sådant fartyg.

Varje tvist som hänför sig till denna fråga skall lösas i enlighet med de förfaranden som

anges i del VIII i avtalet. Ingen stat får åberopa ett sådant slag av tvist för att behålla kontroll över ett fartyg som inte för dess flagg.

Dessutom finner Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater att ordet "olagliga" i artikel 21.18 i avtalet bör tolkas med bakgrund av hela avtalet, särskilt artiklarna 4 och 35 i detta.

6. Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater upprepar att alla stater i sina förbindelser skall avstå från hot om eller användande av tvångsåtgärder i enlighet med allmänna principer för internationell rätt, Förenta Nationernas stadga och Förenta Nationernas havsrättskonvention.

Dessutom understryker Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater att användande av sådana tvångsåtgärder som anges i artikel 22 utgör en exceptionell åtgärd som måste ha sin grund i den mest rigorösa efterlevnad av proportionalitetsprincipen och att allt missbruk därav kommer att medföra att den inspekterande staten blir internationellt ansvarig. Varje fall av bristande efterlevnad skall lösas med fredliga medel och i enlighet med tillämpliga förfaranden för att lösa tvister.

Vidare finner Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater att de relevanta villkoren och förutsättningarna för bordande och inspektion bör utarbetas ytterligare i enlighet med relevanta principer för internationell rätt inom ramen för lämpliga regionala och underregionala organisationer och överenskommelser för fiskeriförvaltning.

7. Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater anser att vid tillämpningen av bestämmelserna i artikel 21.6—21.8 får flaggstaten förlita sig på de krav i sitt rättssystem enligt vilka åklagarmyndigheterna äger rätt att besluta om åtal skall väckas eller ej mot bakgrund av alla fakta i det enskilda fallet. Sådana beslut av flaggstaten som baserats på sådana krav skall inte betraktas som underlåtenhet att reagera eller att vidta åtgärder."

3 §

Lagen den 23 maj 2001 om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om genomförande av

de bestämmelser i Förenta Nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd (433/2001), som även Ålands lagting för sin del gett sitt bifall till, träder i kraft den 18 januari 2004.

4 §

De bestämmelser i avtalet som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 18 januari 2004.

Helsingfors den 30 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Tf. utrikesminister

Statsminister *Matti Vanhanen*

Nr 1381

Republikens presidents förordning**om ikraftträdande av lagen om ändring av lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik**

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §
Lagen den 23 maj 2001 om ändring av lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (434/2001) träder i kraft den 18 januari 2004.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 18 januari 2004.

Helsingfors den 30 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Tf. utrikesminister
Statsminister *Matti Vanhanen*

Nr 1382

Statsrådets förordning**om grunderna för beviljande av statsunderstöd för anskaffning av terminalutrustning för myndighetsradionätet**

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 8 § statsunderstödslagen av den 27 juli 2001 (688/2001):

1 §

Av anslaget under moment 26.01.23 i tilläggsbudgeten för 2003 skall det anslag som anvisats för social- och hälsovårdsministeriet omvändas för betalning av statsunderstöd för de kostnader som anskaffningen av utrustning för myndighetsradionätet orsakar kommunernas och samkommunernas social- och hälsovård.

2 §

Social- och hälsovårdsministeriet bestämmer om fördelningen av understöden länsvis. Då beslut fattas om fördelningen skall mängden ansökningar i varje län och behovet av att utveckla myndighetsradionätet beaktas.

3 §

Understödet beviljas på ansökan kommuner samt samkommuner inom social- och hälsovården för anskaffningar som dessa genomfört i enlighet med 1 §.

Understödet är 50 procent, dock högst 500

euro, av anskaffningskostnaderna. Som kostnader beaktas anskaffningspriset för terminal, laddare och antenn.

4 §

Ansökan om understöd skall ges in till länsstyrelsen.

Länsstyrelsen beviljar och betalar statsunderstödet.

5 §

Länsstyrelsen betalar understödet i en post efter att terminalen införskaffats och slutredovisningarna lämnats in till länsstyrelsen.

6 §

Utgående från kommunernas och samkommunernas utredningar sammanställer länsstyrelsen en rapport om användningen av understöden inom länets område.

7 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 30 december 2003

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringssekreterare Päivi Salo

Nr 1383

Statsrådets förordning om ändring av förordningen om smittsamma sjukdomar

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *upphävs* i förordningen den 31 oktober 1986 om smittsamma sjukdomar (786/1986) 1, 8, 15, 16, 16 a och 17 §,

av dessa lagrum 8 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 833/1992, 15, 16 och 17 § sådana de lyder i nämnda förordning 833/1992 och 16 a § sådan den lyder i förordning 357/1999,

ändras 2—7 och 9—11 §,

av dessa lagrum 2 § sådan den lyder i förordning 322/2003, 3—5 och 11 § sådana de lyder i nämnda förordning 833/1992, 7 § sådan den lyder i nämnda förordningar 833/1992 och 357/1999, samt

fogas till förordningen nya 10 a—10 c §, en ny 12 § i stället för den 12 § som upphävts genom nämnda förordning 833/1992 samt till förordningen en ny bilaga 1 och 2 som följer:

2 §

Allmänfarliga smittsamma sjukdomar är EHEC-infektion, blodfeber förorsakad av virus, dock inte sorkfeber, hepatit A, gula febern, kolera, syfilis, difteri, tyfoid, paratyfoid och andra salmonelloser, septiska sjukdomar och hjärnhinneinflammationer förorsakade av meningokock, mjältbrand, polio, pest, SARS, shigellarödsot och tuberkulos.

Anmälningspliktiga smittsamma sjukdomar är

echinokockos, Creutzfeldt-Jakobs sjukdom, ny variant, hepatit B, hepatit C, HIV-infektion, chlamydiainfektioner som sprids vid köns-
umgänge, legionellos,

listerios, malaria, mykobakteriesjukdomar, andra än tuberkulos, rabies, schanker, septiska sjukdomar förorsakade av hemofilus, påssjuka, gonorré, återfallsfeber, mässling samt röda hund.

3 §

Såsom i lagen om smittsamma sjukdomar (583/1986) avsedda uppgifter skall social- och hälsovårdsministeriet utöver vad som bestäms i nämnda lag

1) sörja för sådan hälsofostran samt riksomfattande information till befolkningen som behövs för bekämpandet av smittsamma sjukdomar,

2) följa och främja inhemsk och internationell vetenskaplig forskning som gäller bekämpande av smittsamma sjukdomar samt tillämpningen av den, samt

3) utföra sådana andra uppgifter för förebyggande av smittsamma sjukdomar som genom särskilda bestämmelser ålagts social- och hälsovårdsministeriet.

4 §

Såsom i lagen om smittsamma sjukdomar avsedda uppgifter skall länsstyrelsen utöver vad som bestäms i nämnda lag

1) följa situationen i fråga om smittsamma sjukdomar inom länet,

2) planera och leda bekämpandet av smittsamma sjukdomar inom länet samt övervaka att gällande bestämmelser och föreskrifter iakttas,

3) vid behov hos social- och hälsovårdsministeriet föreslå åtgärder för förebyggande av smittsamma sjukdomar samt

4) utföra sådana andra uppgifter för förebyggande av smittsamma sjukdomar, som genom särskilda bestämmelser eller föreskrifter ålagts länsstyrelsen.

5 §

Såsom i lagen om smittsamma sjukdomar avsedda uppgifter skall sjukvårdsdistriktet utöver vad som bestäms i nämnda lag

1) sörja för att sådan specialsjukvård som behövs för behandlingen av smittsamma sjukdomar finns tillgänglig inom sjukvårdsdistriktet,

2) anordna utbildning som behövs vid bekämpandet av smittsamma sjukdomar inom sjukvårdsdistriktet,

3) delta i det utvecklingsarbete som gäller bekämpandet av smittsamma sjukdomar inom sjukvårdsdistriktet,

4) med beaktande av begränsningarna i 10 § 3 mom. gällande lämnande av uppgifter på begäran till den läkare som vid hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar lämna ett sammandrag av de anmälningar om smittsam sjukdom som har registrerats inom hälsovårdscentralens område samt

5) sörja för den regionala informationen om smittsamma sjukdomar till yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården.

6 §

Såsom i lagen om smittsamma sjukdomar avsedda uppgifter skall det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar samt den ansvariga läkare vid hälsovårdscentralen som lyder under det nämnda organet och ansvarar för smittsamma sjukdomar, utöver vad som bestäms i lagen

1) inom hälsovårdscentralens verksamhetsområde sörja för bekämpandet av smittsamma sjukdomar, vilket omfattar information om smittsamma sjukdomar, hälsofostran och hälsorådgivning, inklusive hälsorådgivning för personer som använder droger intravenöst och, enligt vad förebyggandet av smittsamma sjukdomar förutsätter, utbyte av sprutor och andra redskap,

2) sörja för att den som har insjuknat eller misstänks ha insjuknat i allmänfarlig smittsam sjukdom blir undersökt,

3) vid behov vidta åtgärder för anordnande av vård för den som har insjuknat i allmänfarlig smittsam sjukdom,

4) vidta andra åtgärder som är nödvändiga eller särskilt bestäms för förebyggande av allmänfarliga smittsamma sjukdomar, samt

5) sköta de uppgifter som särskilt har bestämts eller föreskrivits för bekämpningen av smittsamma sjukdomar.

7 §

Folkhälsoinstitutet skall

1) sörja för att vaccin, antikroppar och undersökningsämnen vilka används för förebyggande av smittsamma sjukdomar finns tillgängliga i tillräcklig mängd,

2) sörja för distributionen av vaccin som avses i 25 § lagen om smittsamma sjukdomar,

3) följa effekten och verkningarna av vaccin som används för förebyggande av smittsamma sjukdomar, samt vidta åtgärder för utredande av konstaterad eller misstänkt vaccineringskomplikation,

4) följa bekämpandet av smittsamma sjukdomar och hos social- och hälsovårdsministeriet föreslå åtgärder för förebyggande av smittsamma sjukdomar,

5) bedriva vetenskaplig forskning kring smittsamma sjukdomar samt utföra och utveckla sådana laboratorieundersökningar som behövs vid bekämpandet av smittsamma sjukdomar,

6) sköta den riksomfattande informationen om smittsamma sjukdomar,

7) lämna experthjälp till de organ som ansvarar för bekämpandet av smittsamma sjukdomar i kommunen och till sjukvårdsdistriktet när det gäller att utreda epidemier av smittsamma sjukdomar,

8) ordna utbildning för bekämpandet av smittsamma sjukdomar,

9) informera sjukvårdsdistrikt, laboratorier och hälsovårdscentraler om det aktuella läget i fråga om smittsamma sjukdomar samt lämna uppgifter till social- och hälsovårdsministeriet, länsstyrelserna, försvarsmakten, gränsbevakningsväsendet och det internationella utbytet av uppgifter om smittsamma sjukdomar,

10) delta i nationellt och internationellt samarbete som gäller bekämpande av smittsamma sjukdomar samt

11) utföra andra uppgifter som hänför sig till bekämpandet av smittsamma sjukdomar enligt vad som bestäms särskilt eller föreskrivs av social- och hälsovårdsministeriet.

9 §

Vaccinering får utföras av läkare eller annan yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården med lämplig utbildning för detta under tillsyn av läkare.

10 §

En läkare eller tandläkare skall göra en anmälan om smittsam sjukdom, nedan *läkares anmälan om smittsam sjukdom*, i fråga om allmänfarliga och anmälningspliktiga smittsamma sjukdomar, med undantag av annan salmonellos än tyfoid eller paratyfoid, återfallsfeber, septiska sjukdomar förorsakade av hemofilus, chlamydiainfektioner som sprids vid könsumgänge, andra mykobakteriesjukdomar än tuberkulos samt Creutzfeldt-Jakobs sjukdom, ny variant. En tandläkare kan dock hänvisa patienter som lider av smittsamma sjukdomar till en läkarmottagning för att säkerställa en diagnos, varvid anmälan om smittsam sjukdom görs av läkaren. Utöver patientens identifieringsuppgifter innehåller läkares anmälan om smittsam sjukdom såsom uppgifter som avses i 23 § lagen om smittsamma sjukdomar uppgifter om patientens kön, boningskommun och nationalitet, vårdplats, smittans förlopp, tidpunkten då symptomen börjat och grunderna för diagnosen. Dessutom skall den som gör anmälan förse anmälan med sin underskrift och sin kontaktinformation.

Läkares anmälan om smittsam sjukdom skall göras senast inom sju dygn efter att fallet har konstaterats. I särskilt brådskande fall skall läkaren omedelbart per telefon göra en

preliminär anmälan till den läkare som vid hälsovårdscentralen eller sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar och till Folkhälsoinstitutet. En preliminär anmälan som gjorts per telefon skall bekräftas genom en skriftlig anmälan om smittsam sjukdom då fallet har säkerställts.

En anmälan om HIV-infektion skickas direkt till Folkhälsoinstitutet som vidarebefordrar uppgifterna utan personuppgifter till den läkare som vid hälsovårdscentralen eller sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar. Anmälan om HIV-infektion görs då sjukdomen konstateras, då sjukdomen når AIDS-stadiet och då patienten avlider. I läkares anmälan om smittsam sjukdom som gäller HIV-infektion inkluderas en bedömning av när och hur smittan har uppstått och dödsorsaken samt huruvida den smittade har donerat blod.

10 a §

Ett laboratorium skall göra en anmälan om smittsam sjukdom i fråga om fynd av patogener som orsakar smittsamma sjukdomar samt andra mikrobfynd som skall registreras. Andra mikrobfynd som skall registreras finns förtecknade i bilaga 1.

I det regionala registret över bärare av mikrober som är synnerligen resistent mot läkemedel införs de uppgifter som avses i 23 § 3 mom. och 23 a § 4 mom. lagen om smittsamma sjukdomar samt i 10 och 10 b § i denna förordning om bärarna av följande mikrober:

Staphylococcus aureus (MRSA) som är resistent mot meticillin/oxacillin,

Enterokocker (VRE) som är resistent mot vankomycin och

Stafylokocker som är resistent mot vankomycin.

10 b §

Utöver identifieringsuppgifter innehåller ett laboratoriums anmälan om smittsam sjukdom såsom uppgifter som avses i 23 § lagen om smittsamma sjukdomar uppgifter om vårdplats, datum då provet tagits, gjorda fynd vid undersökningen, sättet på vilket mikroben konstaterats, provets art samt namnet på det laboratorium som gör anmälan. Om provet

har skickats från annat laboratorium är det som gör anmälan eller skickas till annat laboratorium för fortsatta undersökningar, skall även namnen på dessa laboratorier anges. Vid salmonella-, shigella- och kam-pylobakterie -infektioner skall uppgifter om platsen där smittan erhållits anges. Laboratoriets samtliga anmälningar om smittsam sjukdom skall också innehålla namnet på det laboratorium som gör anmälan. När laboratoriets fynd tyder på ett sådant fall av smittsam sjukdom som förpliktar den behandlande läkaren att göra en anmälan om smittsam sjukdom, skall laboratoriet till sitt eget svar foga en anmärkning om detta.

Laboratoriets anmälan om smittsam sjukdom skall göras senast tre dagar från det att fyndet säkerställts.

10 c §

Alla uppgifter i anmälningarna om smittsam sjukdom bevaras till utgången av det år som följer efter att sammanförandet av separata anmälningar som gäller samma fall av smittsam sjukdom har upphört, nedan *sammanföringstid*. Härefter avlägsnas personens namn ur registeruppgifterna och personbeteckningen ändras så, att den inte kan identifieras. Sammanföringstiden är 50 år vid följande sjukdomar: tyfoid, paratyfoid, syfilis, tuberkulos, hepatit B, hepatit C, HIV-infektion, andra sjukdomar som förorsakas av mykobakterier än tuberkulos, hepatit D-virus, HTL-virus och Creutzfeldt-Jakobs sjukdom, ny variant. Sammanföringstiden är tre år i fråga om echinokockos, malaria, *Borrelia burgdorferi*, brucella, stammar av *Staphylococcus aureus* (MRSA) som är resistent mot meticillin/oxacillin, svamp- och parasitfynd i blod och ryggmärgsvätska, filaria och skis-

tosoma. Sammanföringstiden är tre månader i fråga om septiska sjukdomar och hjärnhinneinflammationer förorsakade av meningokock, gonorré, septiska sjukdomar förorsakade av hemofilus, chlamydiainfektioner som sprids vid könsumgänge, mjuk schanker, andra bakterie- och virusfynd i blod och ryggmärgsvätska, astrovirus, influensavirus, parainfluensavirus, calicivirus (omfattar norovirus), Respiratory Syncytial-virus och rotavirus. Vid alla andra smittsamma sjukdomar är sammanföringstiden 12 månader.

11 §

Arbetsgivaren skall av en arbetstagare som arbetar med uppgifter som avses i 20 § lagen om smittsamma sjukdomar kräva en utredning om att arbetstagaren inte lider av salmonellos eller av tuberkulos i andningsorganen. En utredning skall också krävas av en arbetstagare om att arbetstagaren inte lider av salmonellos eller av tuberkulos om arbetstagaren arbetar med mjölkhanteringsuppgifter på en mjölkproducerande gård varifrån mjölken går till konsumtion utan pastörisering.

12 §

I enlighet med 23 § 2 mom. lagen om smittsamma sjukdomar skall mikrobstammar eller prover fogas till laboratoriets anmälan om smittsam sjukdom i enlighet med bilaga 2.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2003

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Medicinalråd Merja Saarinen

Andra mikrobfynd som skall registreras och som avses i 10 § förordningen om smittsamma sjukdomar är alla mikrober som har konstaterats i blod eller ryggmärgsvätska samt dessutom

Bakterier:

Bordetella pertussis,
Borrelia burgdorferi,
Brucella,
Chlamydia pneumoniae,
Chlamydia psittaci,
Coxiella burnetii,
Enterokocker (stammar som är resistenta mot vankomycin, VRE),
Francisella tularensis,
Kampylobakterier,
Leptospira,
Mycoplasma pneumoniae,
Staphylococcus aureus (stammar som är resistenta mot meticillin/oxacillin),
Stafylokocker (stammar som är resistenta mot vankomycin),
Streptococcus pneumoniae (stammar med nedsatt känslighet för och stammar som är resistenta mot penicillin, PIP och PRP),
Vibrio parahemolyticus och
Yersinia.

Virus:

Adenovirus,
Astrovirus,
Coxsackievirus,
Calicivirus (omfattar Norovirus)
Denguevirus,
Echovirus,
Enterovirus,
Hepatit D och E-virus,
HTL-virus,
Influensavirus,
Japansk B-encefalit,
Parainfluensavirus,
Parvovirus,
Puumalavirus (sorkfebervirus),
Fästingburen virusencefalit,
Respiratory syncytial-virus,
Rotavirus och
Sindbisvirus.

Protozoer:

Cryptosporidium,
Cyclospora cayetanensis,
Entamoeba histolytica,

4594

Nr 1383

Filaria,
Giardia lamblia,
Leishmania,
Skistosoma,
Toxoplasma gondii och
Trichinella spiralis.

Svampar:

Pneumocystis carinii.

Bilaga 2

I enlighet med 23 § 2 mom. lagen om smittsamma sjukdomar skall mikrobstammar eller prover fogas till anmälan om smittsam sjukdom som följer.

Allmänfarliga smittsamma sjukdomar förorsakas av:

Escherichia coli EHEC	stam eller prov
Hepatit A	prov
Vibrio cholerae	stam eller prov
Corynebacterium diphtheriae	stam eller prov
Salmonella	stam eller prov
Neisseria meningitidis	stam: fynd i blod och ryggmärgsvätska
Poliovirus	stam eller prov
Shigella	stam eller prov
Mycobacterium tuberculosis	stam eller prov

Anmälningspliktiga smittsamma sjukdomar förorsakas av:

HIV	stam eller prov
Legionella	stam eller prov
Listeria monocytogenes	stam eller prov
Plasmodium	prov
Haemophilus influenzae	stam: fynd i blod och ryggmärgsvätska
Parotitvirus	prov
Mässlingvirus	prov
Rubivirus (rubella)	prov

Andra mikrobfynd som skall registreras:*Bakterier*

Bordetella pertussis	stam eller prov
Enterokocker (VRE)	stam eller prov
Staphylococcus aureus (MRSA)	stam eller prov
Stafylokocker (stammar som är resistent mot vankomycin)	stam eller prov
Streptococcus agalactiae	stam: fynd i blod och ryggmärgsvätska
Streptococcus pneumoniae (stammar med nedsatt känslighet för penicillin)	stam: valfritt prov
Streptococcus pneumoniae	stam: fynd i blod och ryggmärgsvätska
Streptococcus pyogenes	stam: fynd i blod och ryggmärgsvätska

Virus

Enterovirus (omfattar coxsackie- och echovirus)	stam eller prov: fynd i avföring
---	----------------------------------

Nr 1384

**Inrikesministeriets förordning
om märkning av räddningsvägar**

Given i Helsingfors den 22 december 2003

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 33 § 3 mom. räddningslagen av den 13 juni 2003 (468/2003):

1 §

Märkning av räddningsväg

När en räddningsväg anges i handling om bygglov som avses i 49 § 1 mom. markanvändnings- och byggförordningen (895/1999) skall den märkas med en tillägsskylt med text enligt 21 § vägtrafikordningen (182/1982) som följer

- 1) Pelastustie; eller
- 2) Pelastustie Ráddningsväg; eller
- 3) Ráddningsväg.

Skylten används ensam eller som tillägsskylt till vägmärke.

Helsingfors den 22 december 2003

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

3 §

Övergångsbestämmelse

Skyltar om räddningsväg som används när förordningen träder i kraft kan utan hinder av vad som föreskrivs i 1 § användas så länge skylten duger.

Överinspektör Vesa-Pekka Tervo

Vid dimensioneringen av skylten kan de dimensioneringsprinciper för tillägsskyltar som anges i Vägförvaltningens typritningar för vägmärken (TIEL 2131908) användas.

Räddningsväg, modellskylt

**Pelastustie
Räddningsväg**

Pelastustie

Räddningsväg

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

Nr 1380—1384, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2003

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904